

Bilag 2.

Ministerens kommentarer til henvendelsen fra Oliebranchens Fællesrepræsentation.

Ad pkt. 1 i fællesrepræsentationens skrivelse: Tilladeligheden af at inddrage behovssynspunkter ved udøvelsen af skønnet over, om tilladelse til etablering af tankanlæg bør gives eller nægtes.

I bemærkningerne til forslaget § 104, stk. 1, er det udtalt, at vejbestyrelsen frit skønner over, om tilladelse til oprettelse af tankanlæg bør gives eller ikke gives, og at tilladelse herefter vil kunne meddeles eller nægtes meddelt efter et på sagligt grundlag udøvet skøn. Det er endvidere angivet, at der i skønnet kan indgå såvel generelle som konkrete færdselsmæssige og vejtekniske overvejelser og hensyn, og ligeledes om der ud fra hensynet til trafikanternes tarv kan antages at være behov for yderligere tankanlæg, hvilket sidste — alt efter forholdene på stedet — kan begrunde såvel tilladelse som afslag. Der er herved tænkt på færdselsmæssige hensyn, herunder også den færdselsmæssige risiko ved en forøgelse af tankanlæggene på en given vejstrækning.

Der er ikke forudsat, at den enkelte vejbestyrelse skal lade sit skøn bestemme af mere almene samfundsøkonomiske overvejelser over, om der bør være flere eller færre tankanlæg, men vejbestyrelsen må i sine overvejelser lade indgå en afvejelse af på den ene side behovet for yderligere tankanlæg, på den anden side den færdselsmæssige risiko ved etablering af flere anlæg.

ad pkt. 2: Tidsbegrænsning af tilladelser til oprettelse og udvidelse af tankanlæg.

Det er rigtigt, at vejbestyrelseslovens § 52, stk. 3, ikke indeholder nogen bestemmelse om tidsbegrænsning af tilladelser til oprettelse af tankanlæg. Det er dog ministeriets opfattelse, at vejbestyrelserne også efter den gældende bestemmelse har været berettiget til, hvor forholdene taler for det, at tidsbegrænse tilladelsen til et nærmere fastsat åremål, således at det i tilladelsen fastslås, at indehaveren ved tilladelsens ud-

løb på anfordring skal være forpligtet til at ophøre med benyttelsen af anlægget.

Man har imidlertid fundet det rigtigst at foreslå en udtrykkelig hjemmel optaget i lovbestemmelsen.

Efter ministeriets opfattelse bør spørgsmålet om tidsbegrænsning indgå i vejbestyrelsernes overvejelser, hvor forholdene taler derfor. Om tilladelsen i det enkelte tilfælde bør tidsbegrænses må herefter afgøres ud fra en konkret vurdering af, om færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn giver fornøden begrundelse herfor, eksempelvis at det kan forudses, at en omlægning eller omprofilering af vejen inden for et nærmere åremål vil umuliggøre tankanlæggets fortsatte tilstedeværelse.

Det er ligeledes ministeriets opfattelse, at vejbestyrelsen ved fastsættelsen af åremålet bør overveje og tage hensyn til, om der gives indehaveren rimelig mulighed for at afskrive investeringen i anlægget inden fristens udløb. Hvis dette ikke skønnes muligt, må alternativet være, at tilladelsen meddeles uden tidsbegrænsning, eller at der meddeles afslag.

Man finder det ikke muligt at angive noget minimumsåremål for tidsbegrænsede tilladelser, idet fastsættelsen af åremålet må ske ud fra en konkret vurdering af, på den ene side de færdselsmæssige og vejtekniske hensyn, på den anden side investeringens størrelse. Man vil finde det naturligt, at en vejbestyrelse, hvor fastsættelse af åremål er begrundet, optager forhandling med ansøgeren med henblik på at søge bedst mulig overensstemmelse tilvejebragt mellem åremålets længde og investeringens størrelse.

ad pkt. 3: Bortfald af tilladelser til oprettelse m. v. af tankanlæg samt overdragelse af tankanlæg.

Bestemmelserne om, at tilladelsen bortfalder, hvis indehaveren opgiver virksomheden, og at overdragelse af tankanlæg ikke